

TOVERITAR
Amerikan suomalaisten työläisnaisten
hänkekannattaja ilmestys Astoriassa,
Ore., joka tilistal The Western Work-
men's Pub. Society'n kustantamana.
Entered as second-class matter July
18, 1911, at the Postoffice at Astoria,
Ore., under the Act of March 3, 1879.

TOVERITAR
(The Woman Comrade)
Subscription rates in the United States
One year \$1.75; Six months \$1.00.
In Canada and Finland: One year
\$2.00; Six months \$1.15.

Tilaushinnat Yhdysvaltoihin: 1 vuosi-
kerta \$1.75; puoli vuotta \$1.00.
Canadaan ja Suomeen: 1 vuosikerta
\$2.00; puoli vuotta \$1.15.

Postiosote: Toveritar, Box 99, Astoria,
Oregon.

Toimitus:

ANNA LEPPÄNEN,

P. O. Box 99, Astoria, Oregon.

**Toverittaren laajalle lukija- ja avustaja-
kunnalle lausumme täten vilpittömät kiitoksem-
me siitä kannatuksesta, minkä lehti on kuluneen
vuoden aikana osaksensa saanut. Toivomme,
että alkava uusi vuosi toisi mukansa yhä kas-
vavaa innostusta tehdä edelleen voitavamme
Toverittaren levittämiseksi, kannattamiseksi ja
avustamiseksi kirjoituksilla. — Toimitus.**

Naisen oikeudet

Venäjän vallankumouksen viisivuo-
tis-päivän johdosta, kirjoittain nimi-
merkki —o Karjalan Kommuuni leh-
dessä seuraavaa:

Työläis- ja talonpoikaistenkin
tämän vallankumouksen suurena juh-
lapäivänä silmillee taaksepäin neu-
vostovallassa elettyihin vuosiin. Hän
on joko perheen äiti, tehtaan työlläi-
nen, talonpoikaismies tai virasto-
na pitävä neuvostovirkailija. Hän
muistana oloja v. 1917 ennen lokakuun
suuria vallankumousta. Silloista työ-
kentelyä. Työssä saamaansa palk-
kaa ja kohtelua. Hän muistaa lap-
siaan, jotka joutuivat pikät
otettiin yksinään ilman oppia ja oh-
jausta. Hän muistaa miten usein
hän sai yhteiskunnan ja hallituksen
ei virastojen taholta kuulla sanotta-
van, kuin hän jotain oikeuksistaan
halusi muistuttaa, niin olet nainen,
ei sinulla ole oikeutta edes vaatia.
Ja tostaankin hänellä ei ollut mitään
oikeutta. Kodin, tuon hänen pienen
yhteiskuntansa piirissä sai hän usein
saman kohtelun. Eikä hän itselleen
oamutakaan parempaa vaatia.

Miten toisin on nyt.

Tuli työväenluokan suuri vapaus-
päivä Venäjällä. Venäjän työläis- ja
talonpoikaistenkin tunsi, että nyt
on hänen aikansa. Nyt, jolloin vanha,
häntä ja hänen kohtalotoveriaan
sortanut valta on kukistumassa. On
se myös kukistettava. Hän lähti
mukaan. Antaan apuaan joka puo-
lella, missä hän näki, että hänen a-
puansa tarvittiin. Kuluneen viiden
vuoden aikana onkin hänen työnsä
neuvostovalan tukemiseksi ja lujitta-
miseksi ollut suuriarvoinen. Ja sa-
vutuksinkin hänellä on.

Yhteiskunnan ja valtion puolelta
on kaikilla neuvostovalan kansalai-
silla sukupuoleen katsomatta samat
oikeudet, jotka takaavat heille kyky-
jensä ja voimiansa mukaiset työsen-
teijä ja elämismahdollisuudet. Mutta
käytännössä tällä suhteella ei kuiten-
kaan ole saman suhteen mukaista.
Eikä, ilmeikkään, sillä vuosittain
vanhoja tottumuksia ja tapoja ei
voida joillakin dekreeteillä määrätä.
Nainen itsekin ei unta asemaansa
oikein vielä ymmärrä. Vasta viihitel-
len hän sen tajuaa tutustuttuaan
neuvostovalan eri työtapoihin. Il-
melle annetaan joku toimi hoidetta-

vaksi. Hänen on myös laskettava
oma voimansa, riittääkö se hänelle
uskottuun työhön. Ja huomattavaan,
että hänen on juuri tuo työ suori-
tettava, hän alkaa lukea tietoja siitä
alalta, silloin hän tulee kosketuksiin
moneen yhteiskuntaa käsittelevään kysy-
myksen kanssa. Hän huomaa tietä-
vänsä vähän, kuin myöskin sen, että
uudet oikeudet velvoittavat häntä
paljoon. Hänelle tulee silloin tiedon
niikki, joka kannustaa häntä yhä
eteempään. Silloin myös miestoverit,
jotka ovat saman tottumuksen orjia
kuin naisetkin, siitä vapautuvat. Sil-
loin he tunnustavat naistoverien työn
saman arvokaksi ja yhtä hyödylliseksi
kuin samassa työssä olevien omaan
sukupuoleensa kuuluvienkin työn. Tä-
mä kummankin sukupuolen pyrkimys
vapautumaan vanhoista tottumuksista
ei kuitenkaan ole päivän parin asia,
vaan se on ajan tehtävä. Silmälles-
sämme taaksepäin huomaamme, että
työläisvaltion ensimmäinen talvat on
ollut tässäkin suhteessa uran aukal-
sija. Eteempään samaan suuntaan.
Sillä vasta silloin kuin mies ja nai-
nen todella tuntevat olevansa samalla
kehitystasolla, nauttien samoja yh-
teiskunnallisia ja yksilöllisiä oikeu-
ksia, poistuu entisalkaan tuottama pal-
najainen. Silloin myös voidaan luoda
itsenäisesti ajatteleva ja kehityk-
kykyinen tuleva sukupolvi, jota ei
paina entisaan yhteiskunnallisten ta-
pajen tottumus. Tähän velvoittaa
mitä viisivuotias työläisvaltiomme.

Paikkakuntakirjeen- vaihtajille

Mistä johtuu, että naiset ollessaan
Toverittaren paikkakuntakirjeen-
vaihtajina, eivät pidä siitä tehtävää
yhtenä tärkeimpänä luokkatalusteluun
kuuluvana työnä, vaan täyttävät tuon
tehtävän osaksi sentään, kun on
tullut siihen valituksi ja senkin hyvin
vyytelytellen. On paikkakuntia,
joista ei kukaan määrin näe tie-
toja, huolimatta siitä, että on valitu-
tu kirjeenvaihtaja.

Katsotaanpa vähän niitä hyötyjä,
mitä on silloin kuin kirjeenvaihtaja
täyttää tehtäviensä käytännössä. Esi-
merkiksi levityskaudella, jolloin kirjeitä
halutaan saada useita tilauksia ulko-
puolisiltakin, uudet tilaujat usein

mainitsevat että, eihän siinä puhuta
tämän paikkakunnan asioista mitään,
sitten minäkin tilaisin jos olisi anti-
sia tällaista. Siis tämä jo vetää
ensimmäiseksi ulkopuolisten huomiota
ja jos emme voi todistaa asiaa mun-
ten kuin seinää katsomalla ja no-
lona vastamalla: "Ei siinä kyllä
ole", niin emme saa tilausta.

Paikkakunnan kirje muodostaa siis
yhdessä voittovaltin levityskaudella. Ul-
kopuolisille lukijoille me voimme
paikkakuntakirjeiden kautta levittää
agitaatioita. He alkavat näiden kir-
jeiden johdosta seurata tarkemmin
meidän toimiamme ja täten valmist-
tamme nyörituntoista maaperää pyr-
kimyksillemme.

On melkein häpeä enää nykyisellä
alikaudella tunnustaa olevansa paik-
kakunnalta, josta eivät naiset edes
yhtä kertaa kuukaudessa muista o-
maa lehteään, vaikka tiissä lehden
omistussasiassakin ollaan eri mieltä.
Usein huullaan esim. että tämä lehti
on vaan sitä varten, että me olem-
me naisia ja että se naistoimittaja
toimittaa sitä vaan meidän luetta-
vaksemme ja meille ei kuulu enempi
huolehtia sen sisällön vaikutuksesta
ympäristöön, kuin lumme ja kehoi-
tumme naapurinkin tilaamaan luetta-
vakseen. En tiedä kumpi parempi,
vaan minä ainakin ajattelen (ja pyy-
dän toimituksen ratkaisemaan sen
kysymyksen) että tämä lehti, vaikka
se on osaltaan meitäkin varten, niin
se myös on sitä varten, että me työ-
väenluokan naisia, oman lehteamme
kohtaan, täytämme velvollisuutemme,
ei ainoastaan lukemisella ja levittä-
misellä, vaan myöskin huolehtimalla
sen sisällistä ja tekemällä agitaatio-
nia kirjoitustemme avulla ulkopuo-
lella puolesta olevien mukaan sa-
attamiseksi. Jos emme voi muuten a-
vustaa sisältöä, niin ainakin paikka-
kuntakirjeillä. Mutta on katsottava,
että ne sisältävät asiaa. Otamme esi-
merkiksi jonkun epäkohdan, jota il-
menee meitä kohtaan harva se piti-
vä, yhteiskunnallisen riirikurisuu-
den ihmisiä pohjaasiaksi, jos ei muu-
ta ole, ja selvittämme sen, niin tämä
selvitys, vaikka lyhyempikin, tekee
hyödyllisen vaikutuksen, joten hän
ajattelee: "Kunpa olisi useammin
kirjeitä omalta paikkakunnalta." E-
delleen tulee tuumittua, että miksi-
ään näin me naiset eivät viitsi useam-

Kansainvälinen työläisnaislii- ke ja köyhälistön luokkapuo- lueiden suhtautuminen siihen

Klara Zetkinin, Lucie Colliardin ja Aleksandra Kol-
ontain puheet Kommunistisen Internationalen
kolmannessa maailmankongressissa, Mosko-
vassa, heinäkuun 8 p:n istunnossa 1921.

(Jatkua).

Kollontain puhe.

Toverit! Toveritar Zetkinin antama selvitys oli
sitten määrin selkkaperäinen, että meillä on li-
sättävä siihen vain muutama sana. Tärkeimpänä
on kysymys siitä, miten kommunististen puoluei-
den tulee käyttää vaikutusvaltaansa laajoihin
joukkoihin saattaakseen ne kommunistien puolelle.
Se muodostaa yhden peruskysymyksen ohjelmas-
samme, koko kommunistisen puolueen toiminnassa.
Kysymys siitä, miten kommunististen puolueiden
on vaikutettava laajoihin puolueettomiin joukko-
ihin suodakseen ne kommunistien puolelle on sa-
malla menettelytapakysymys.

Ketkä ovat ne, jotka muodostavat nuo laajat
puolueettomia joukot kaikissa maissa, porvarillis-
kapitalistisissa samoin kuin neuvostomaissa? Terve-
nkin naistyöläiset, sillä miestyöläiset kuulu-
vat johonkin määrättyyn järjestöön, joko porva-
liseen tai sosialipatrioottiseen, 2½ ja 2½
Internationalen, johonkin poliittiseen puolueeseen.
Järjestymättömiä naisia on vielä sangan paljon.

Porvarillisissa maissa heidät on turmeltu pikku-
porvarillisilla katsomuksilla, jotka vuoksi kommu-
nistisille puolueille käy helpommaksi juuri näiden
laajojen joukkojen valloittaminen ja niiden uusien
aktiivisten voimien vapauttaminen näistä, tähän
saakka toimeettomina pysyneiden riveistä, voimien,
jotka nykyhetkellä ovat niin tarpeellisia meidän
suuren päämäärämme saavuttamiseksi.

Kuinka voimme lähestyä työläisnaisten laajoja
joukkoja? Kommunistinen puolue on puhunut

samaan tapaan kuin entinen sosialidemokraatti-
nenkin puolue: "Ovenit ovat selkiseljälläin naisia
varten, heidän on tullava meidän luoksemme, mei-
dän puoleemme." Mutta vallitavasti me
vielä huvailemme, ettemme ole valloittaneet nai-
sia. Tällöin syntyy kysymys: "eikö meidän sitä
varten ole käytettävää toisenlaisia menetelmiä? Ja
kun me tarvitsemme uusia menetelmiä, niin huo-
mioottaen naisten omittusen aseman yhteis-
kunnassa niin hyvin porvarillisissa maissa kuin
osaksi myös neuvostotasavalloissa, joissa he vielä
ovat eristetyssä yhteiskunnallisessa asemassa per-
heessään, jossa heillä ei ole samallaisia oikeuksia
kuin miehellä — ottaen huomioon tämän kaiken
meidän on luotava uusi koncepti, luotava se jo-
kaisessa puolueessa. Tämä kysymys, toverit, ei
ole uusi. Sitä käsiteltiin ja siitä päätettiin jo
viime vuonna meidän ensimmäisessä kansainvälisessä
kommunistinaisten konferenssissa.

Mutta tähän saakka, kuten тов. Zetkin jo osotti,
ovat ainoastaan muutamit puolueet eri maissa
toteuttaneet tätä päätöstä; toiset ovat jättäneet
toteuttamatta siitä syystä, että se hyväksyttiin
meidän konferenssissamme eikä kansainvälisessä
kongressissa. Me ajattelemme, että jos me on-
nistumme saamaan tämän päätöksen tähtäjuksi
nyt, niin eikä se kannustaa tovereita luomaan
heidän maissaan mahdollisesti jo tänä vuonna
sellaisia elimiä, jotka muodostuisivat erikoiseksi
puolue-elimiksi. Ne eivät saa herättää valkutel-
maa siitä, että ne puolustaisivat vain määrättyjä
naisten etuja ja että niiden toiminnan tarkotuk-
sena olisi yksistään työskentely heidän keskuudes-
saan.

Vallitavasti meidän omat puolueveimme
vielä vastustavat naisten saattamista mukaan
aktiiviseen ja vastuunalaiseen toimintaan. Tämän
vuoksi minä pidän tärkeänä, että teidän on ase-
tettava tehtäväksenne edellämäinlun elimen luom-
minen. Kysymyksessä ei ole työskentely naisten
keskuudessa vaan työskentely toisten tovereiden
keskuudessa. Siksi me emme nimittä tätä elintä
vain naisten komiteaksi vaan komiteaksi, joka

harjoittaa propagandaa tovereiden keskuudessa
sen voittamiseksi, mikä vielä on jäänyt jällelle.
Nainen ottaa osaa puolue-elämään, Neuvosto-
Venäjällä hän kantaa harteillaan luomistyön koko
taakan. Mutta kun naisen pitäisi saada enemmän
tai vähemmän vastuunalainen toimi, silloin sa-
netaan, että siihen sopii mies paremmin. Kapi-
talistisissa maissa yleensä pohditaan vielä, onko
naisen mukaansaattaminen järjestöihin tarpeellis-
ta. Neuvosto-Venäjällä on edessämme toinen teh-
tävä, nimittäin naisen kasvattaminen aktiivista
luovaa työtä varten ja vastuunalaisen toimien
antaminen hänelle. Tämän ohella, toverit, minä
haluaisin alleviivata, että meidän työssämme nais-
ten keskuudessa menetelmämme nojalla käytän-
nöllinen työ itsessään saattaa omaksumaan kom-
munistiset aatteet ja konkreettisesti me siirrymme
laajempaan ja suurempaan. Tälle perusajatukselle
tulee työskentely naisten keskuudessa raken-
tua. Sen ohella me vaadimme kaikilla kommu-
nistisilla puolueilla harrastamaan naisten mukaan
saattamista puolueen riveihin eli yksistään sen
vuoksi, että heistä kasvatetaan vallankumousta-
teljoita, vaan myöskin siitä syystä, ettemme saa
jättää huomioonottamatta yhteiskunnallisen val-
lankumouksen hetken tarpeita, silloin kun se juuri
tapahtuu, toisin sanoen, sitä hetkeä, jota me nyt
juuri elämme Venäjällä. Kuinka voimmme kehittä-
tää uusia voimia, kuinka voimmme kehittää mei-
dän tuotantoamme — on suuri kysymys. Se ta-
pahtuu kaikkien elävien voimien mukaan saatta-
misen kautta. Kaikkien — naisten sekä miesten
tulee kuulua luovaan kansaan. Ja Neuvosto-
Venäjällä, jossa jo on olemassa ylönen työvel-
vollisuus, on meidän edessämme uusi suuri teh-
tävä: ei ainoastaan naisten mukaan saattaminen
järjestöjen riveihin, vaan köyhälistö- ja talonpo-
ikaisten voimien hyväksenne käyttäminen uuden
talousjärjestelmän, uuden yhteiskuntajärjestelmän
luomistyössä. Jokainen eläviä voimia on nyt tar-
peen ja sen mukana muuttuu naisen asema yhteis-
kunnassa. Se on vallankumousta — ja eiköpä
suurempaa kuin se, naisen tasa-arvoistuttaminen,